

ימי עיון בתנ"ר תשע"ז

יוסף בבית האסורים (80)

איitemר אלדר

.1

	בראשית לט'	בראשית לו'
1	וישראל אהב את יוסף מכל בניו (ג)	וישׁׁרְאֵל כָּתַנְתִּ פְּסִים (ג)
2	ועשה לו כתנת פסים (ג)	וְהִנֵּה תְּסִבִּנָה אֶלְמָתִיכָם וְתְשַׁתְּחֹווּ לְאֶלְמָתִיכָי. וַיֹּאמְרוּ לוּ אֲחִיו
3	המלך תמלך علينا אם משול תמשל לנו (ז-ח)	אַנְנוּ גָדוֹל בְּבֵית הַזָּה מִמְנִי וְלֹא חַדָּק מִמְנִי מְאוּמָה (ט)
4	וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם (יב)	וַיָּמַצְאֻהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תְּוֻהָה בְּשְׂדָה (טו)
5	וימצא ה הוא איש וינה תועה בשדה (טו)	וְיָמַרְאָה אִישׁ אֶל אֲחִיו הַנָּה בְּעַל הַחַלְמָוֹת הַלוֹה בָּא (לו, יט)
6	ראו הביאו אליו איש עבר לחק בנו בא אליו לשכב עמי (יד)	וְיָמַרְאָה אִישׁ אֶל אֲחִיו הַנָּה בְּעַל הַחַלְמָוֹת הַלוֹה בָּא (לו, יט)
7	ותפשחו בגבדו [...] ויעזב בגדו אצלה וניס ויצא החוצה (יב-יג)	וַיְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף אֶת בְּנֵת הַכֹּתֶן בְּדָם (לא)
8	ותרבגדו אצלה עד בו אדניו אל ביתו (טו)	וַיָּקַח אֶת בְּנֵת יוֹסֵף [...] וַיַּטְבְּלָוּ הַכֹּתֶן בְּדָם (לא)
9	ויקח אדניו יוסף אתו, ויתנהו אל בית הסחר מקום אשר אסידי	לְכָוֹן וְהַרְגָּהוּ וְנִשְׁלַחְוּ אֶל אֶחָד הַבָּרוֹת (כ)
10	וישברו אנשים מדיניות שחרורים וימשו ויעלו את יוסף מן הבור וכיכרו את יוסף לישמעאים בעשרים כסף ויבאו את יוסף מצרים (כח)	וַיִּשְׁבַּרְאָוּ אַנְשִׁים מִדִּינִים שְׁחָרָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלֵוּ אֶת יוֹסֵף מִן הַבּוֹר וַיִּכְכְּרְוּ אֶת יוֹסֵף לִישְׁמָעוֹתִים בְּעִשְׂרִים כְּסִיף וַיִּבְאֹו אֶת יוֹסֵף
11	איין שר בית הסחר ראה את כל מאומה بيדו (לט, ד)	וַיַּקְהַדְּהוּ עַל בֵּיתוֹ וְכָל יְשָׁלָחּ לוּ נָתַן בַּיּוֹדָו (לט, ד)
12	וירא אדניו כי ד' אותו וכל אשר הוא עשה ד' מצליה بيדו (לט, ג) (לט, כב)	וַיַּרְא אֶדְנֵי כִּי ד' אֶתְתוֹ וְכָל אֲשֶׁר הוּא עַשְׂה ד' מְצָלָה (לט, ג)

2. אכן מצבו הנפשי של יוסף, בחלקו הראשון של סיפורו יוסף ואחיו, שרווי באפלולית. אין לנו נתון כלשהו מה אופי רגשותיו כלפי אחיו בחלומותיו, מה המידה המתה נפשו בהיותו מושלך אל הבור. אולם העובדה שיכול היה המספר להתבונן בשפוני לבו במערכות מאוחרות יותר של הסיפור, מעידה כי ההתעלמות הראשונה הייתה מכוונת, לצורך השגת מגמה לימודית, אומנותית, כלשהי (נפתלי טוקר, בדרך כלל הכתב המקורי בתארור מצבים נפשיים של הדמויות, בית מקרא 27 ד (תשמ"ב))

3. וטעם על חלומותיו ועל דבריו - שהיו שונים אותו על החלומות, וגם על הטיפור שהוא מספר אותו להם כמתהלך, כמו שאמרשמעו נא החלום הזה אשר חלמתי (רמב"ן לו, ח)

4. [...] ואולי כי נתכוון להודיעו אותם כי מן השמים העלווה למעלה, ומעשה יעקב היא בהסכם עליונים, ומה זה ייחדיו משנוו אותו: או יכוון להודיעם כי עדיין יצטרכו אליו ויבואו וישתחוו לו, ואולי כי בידועם קו ירחיקו השנאה לבב ינקום מהם לעת יפלו לפניו, כי השבטים יכופו ראשם לגוזרת אל עליון ולמצבייא: או יכוון לקרב הלבבות יחד [...] (אור החיים, לו, ח)

.5

ויראו אחיו כי אותו אהב אביהם מכל אחיו	וישנוו אותו ולא יכלו דברו לשלים
ויחלט יוסף חלום ונגד לאחיו	וַיַּחֲלֹט יוֹסֵף חָלּוֹם וַיַּגְדֵּל לְאַחֲיו
ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: (ז) והינה אנחתנו	(ח) וַיֹּאמֶר לְאַחֲיוֹ לֹא אֲחִי הַקְּלָלָה תָּמְלָא עַלְيָנוּ אִם מִשְׁׁזָל תָּמְשָׁל בָּנוּ
מִאֱלָמִים אֶלְמָתִיכָם בְּתוֹךְ הַשְׁׁדָה וְמִמֶּה קָמָה אֶלְמָתִיכָם וְגַם נָצְבָה וְהַעֲ	תְּסִבִּנָה אֶלְמָתִיכָם וְתְשַׁתְּחֹווּ לְאֶלְמָתִיכָי:
וַיַּסְפּוּ עַד שָׁנָה אַתְּ עַל חַלְמָתְיוֹ וְעַל דְּבָרָיו :	(ט) וַיַּחֲלֹט עַד חָלוֹם אֶחָד וַיְסַפֵּר אֶתְתוֹ לְאַחֲיוֹ וַיֹּאמֶר הַנָּה חַלְמָתִי: חָלוֹם עַד וְהִנֵּה מִשְׁׁפָשָׁחַ וְהִגְּרָתָה וְאַתְּדָעַ שְׁלֵר כּוֹכְבִּים מִשְׁׁפָחָתִים לֵי: (י) וַיְסַפֵּר אֶל אַבְיוֹ וְאֶל אֲחִיו וַיַּעֲרֵר בָּו אַבְיוֹ וַיֹּאמֶר לוּ מִה חַלְמָוּ הַזָּה אֲשֶׁר חַלְמָתָה בָּבוֹא נָבֹא אַנְיָ וְאַמְּךָ וְאַחֲיךָ לְהַשְׁפָתָה לְקָ
(יא) וַיַּקְנְאֵו בָּו אֲחִיו וְאַבְיוֹ שִׁמְרֵ אֶת הַקְּבָרָה :	אַרְצָה:

ימי עיון בתנ"ר תשע"ז

6. ויקנאו בו אחיו בחלוּם זה הסירו הספק שהיה להם בחלום ראשון שבא החלום לסייע מוחשבותינו, כי ודאי שלא חשב ולא עלה על דעתו להשתרר על אביו ואין זה אלא הודעת דבר מהשימים, ולזה נכנסה בהם קנהה (אור החיים
לו, ג)

<p>(כ) וַיְשִׁבֵּעַ רָאוּבֵן וְצַדְקָה מִזְמָדָם וַיֹּאמֶר לֹא נָכֹנוּ גַּפֵּשׁ : (כב) וַיֹּאמֶר אֶלָּהֶם רָאוּבֵן אֲלֵיכֶם תִּשְׁכַּח קֶם הַשְׁלִיכוּ אֶת־אֶלְקָבָר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִקְדָּשׁ וְזֶה אֲלֵל תִּשְׁלַחּוּ בְּזֶה פְּנֵי הַכֹּל אַנוּ מִזְמָדָם לְקַשְׁיבוּ אֶל־אֶבְיוֹן : (כב) וַיֹּאמֶר בָּא יְוָסֶף אֶל־אֶחָיו וְזַפְנִיטָיו אֶת־יְוָסֶף אֲתִכְתָּבָתְךָ תְּבִתְּבָתְךָ אֲתִכְתָּבָתְךָ אֲתִכְתָּבָתְךָ אֲשֶׁר עַל־לְבִוּ : (כג) וַיַּקְרַחּוּ וְשַׁלְכוּ אֶת־בְּרָהָה וְהַבָּרוֹ רַק אֲנִי בְּמִלְמָדָם : (כח) וַיִּשְׁבַּע לְאַכְלֵל קְחָם וְיִשְׁלַׁא עַזְיָהָט וְיַרְאֹו הַהֲהָה אֶרְחָת שְׂקָעָאלִים בְּאֶחָה מְגֻלְעָד וְגַמְלִילָהָם נְשָׂאִים נְכָאת וְאֶרְיָה לְלַת הַזְּלָכִים לְהַרְיד מִצְרִיקָה :</p>	<p>(כ) וַיְעִבְרּוּ אֶנְשִׁים מִזְמָדָם לְתָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלְלוּ אֶת־יְוָסֶף מִן־הַבָּרָה (כח) וַיְעִבְרּוּ אֶנְשִׁים מִזְמָדָם לְתָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלְלוּ אֶת־יְוָסֶף מִן־הַבָּרָה (כט) וַיִּשְׁבַּע רָאוּבֵן אֶל־קְבָרָה וְהַנְּהָרָה אֲיוֹן יְוָסֶף בְּבוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת־בְּדִירָה : (ל) וַיִּשְׁבַּע אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַלֵּד אַיִלָּנוּ וְאַנְיָ אַנְיָ בָּא : (לא) וַיִּקְרַחּוּ אֶת־קְרָבָתְךָ וְיִשְׁקַעְתָּ שְׁעִיר גָּזִים וְיִטְבְּלֶל אֶת־הַכְּתָנָת בְּקֶם [...] לְוּ וְהַמְדִינָה מִכְרָוָה אֶת־אֶלְקָבָר לְפָטוּפָר סְרִיס פְּרֻעה שֶׁר־הַטְבִּיחָה :</p>
---	---

.8

<u>התיאור של אשת פוטיפר</u>	<u>התיאור ה'אמתי'</u>
בא אליו לשכֶב עמי	ויבא הביתה לעשות מלאכתו
נִאָקְרָא בְּקוֹל גָדוֹל	ונתפְשַׂחַ בְּבָגְדוֹ לְאָמֵר שְׁכֶבֶת עַמִי
וַיְהִי כִּשְׁמָעוּ כִּי הַרְימָתִי קֹולִי נִאָקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֲצַלִי וַיַּנִס וַיַּצֵא הַחִוָּצָה	וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּינְדָה וַיַּנִס וַיַּצֵא הַחִוָּצָה

.9

<u>לאנשי ביתה</u>	ראוי	הביא לנו	איש עברי	לצחוק בנו
אדוניו	בא אליו	העביד העברי	אשר הבאת לנו	לצחוק بي

.10

ירמיהו – ירמיהו ל' – ל"ח	יוסף – בראשית ל' – ט'
(ו) וַיַּקְהֵל אֶת יְרֻמִּיהוּ וַיָּשְׁלַח לוֹ אֶת הַבּוֹר מִלְכִיהוּ בָּן הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּמֶּצֶר הַמְּפֻרָה וַיָּשְׁלַח לוֹ אֶת יְרֻמִּיהוּ בְּחֶבְלִים וּבְבָבּוֹר אֲנוֹ מִימָּס כִּי אָם טִית נִטְבְּעַל יְרֻמִּיהוּ בְּטִיט: ס	(כד) וַיַּקְהֵל וַיָּשְׁלַח אֶת הַבּוֹר וַיָּבֹר רַק אֲיוֹ בָּזְמִים:
(ו') וַיִּמְשְׁבֹּחַ אֶת יְרֻמִּיהוּ בְּחֶבְלִים וַיַּעֲלוּ אֶת זָהָב הַבּוֹר וַיַּמְכְּרִבּוּ אֶת יוֹסֵף לִישְׁמָעָלים בְּעֶשֶׂרִים קָטָר וַיַּבְיאוּ אֶת יוֹסֵף מִצְרַיִם:	(כח) וַיַּעֲבְרוּ אֲנָשִׁים מִקְנִים לְחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלֹו אֶת יוֹסֵף מִן הַבּוֹר וַיַּמְכְּרִבּוּ אֶת יוֹסֵף לִישְׁמָעָלים בְּעֶשֶׂרִים קָטָר וַיַּבְיאוּ אֶת יוֹסֵף מִצְרַיִם:
(טו) וַיַּקְצֹפוּ הַשָּׂרִים עַל יְרֻמִּיהוּ וַיְהִי אֶת זָהָב וַיִּתְנוּוּ אֶת זָהָב בֵּית הָאָסֹר בֵּית הַזָּהָר הַסְּפִיר כִּי אָתוּ עֲשֹׂו לְבֵית הַכֹּלֶא: (טו') כִּי בָּא יְרֻמִּיהוּ אֶל בֵּית הַבּוֹר וְאֶל חַנִּינּוֹת וַיַּשְׁבַּת שָׁם יְרֻמִּיהוּ מִימָּס רַבִּים (פרק לו')	(יט) וַיְהִי כִּשְׁמַע אֱלֹהִים עַשְׂה לִי עֲבֹדֶךָ וַיָּמֶר אֲפָוָ: (כ) וַיַּקְחֵח אֱלֹהִים עַל בֵּית הַסְּהָר מִקּוֹם אֲשֶׁר אָסִירִי הַמֶּלֶךְ אֲסּוּרִים וַיְהִי שָׁם בְּבֵית הַסְּהָר